

Sygn. akt VII K 256/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 sierpnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Krzaczyńska-Sobczak

Protokolant: sekr. sądowy Anna Krawczyńska

Prokurator: xxx

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 6 sierpnia 2018 roku,

sprawy **T. S.** s. W. i H. z domu K. ur. (...) w P.

oskarżonego o to, że:

W okresie od lutego 2016 r. do 13 marca 2017 r. w P. woj. (...) z mieszkania nr (...) przy ul. (...) dokonał przywłaszczenia powierzonego mienia w postaci: młota udarowego wartości ok. 2500 zł, szlifierki kątovej wartości ok. 300 zł, odkurzacza przemysłowego wartości ok. 300 zł, wiertarki z mieszadłem wartości ok. 700 zł, zestawu poziomic wartości ok. 300 zł, maszynki do płytek wraz z kuwetą do fugowania wartości ok. 450 zł, przedłużacza na bębnie wartości ok. 120 zł, drobnych narzędzi budowlanych wartości ok. 300 zł - powodując łącznie straty w wysokości ok. 4970 zł na szkodę M. L.

tj. o czyn z art. 284 § 2 kk

orzeka:

- oskarżonego **T. S.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 284 § 2 kk i za to na podstawie art. 284 § 2 kk w zw. z art. 37a kk wymierza mu karę grzywny w ilości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 (trzydziestu) złotych;
- na podstawie art. 46 § 1 kk zobowiązuje oskarżonego do naprawienia szkody pokrzywdzonemu poprzez zapłatę kwoty 4970 zł (cztery tysiące dziewięćset siedemdziesiąt) złotych na rzecz M. L.;
- zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 (sto) złotych tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 150 (sto pięćdziesiąt) złotych tytułem opłaty.

Sygn. VII K 256/17 UZASADNIENIE

T. S. zamieszkuje wraz z rodziną w P. przy (...) w mieszkaniu oznaczonym numerem (...). Jego sąsiadem z mieszkania obok oznaczanego numerem (...) jest M. L.. T. S. prowadzi działalność gospodarczą w zakresie usług remontowo-budowlanych świadczonych na terenie N. Działalność gospodarczą w tym zakresie prowadzi również M. L.. Na początku 2016 roku T. S. zwrócił się do M. L. z propozycją wykonania w jego w mieszkaniu remontu. Stosownie do postanowień ustnej umowy, M. L. wykonywał remont mieszkania oskarżonego przy użyciu własnych narzędzi. Zlecający remont małżonkowie S. finansowali na bieżąco koszt zakupu materiałów. W trakcie wykonywania remontu, M. L. pojechał do N. gdzie wykonywał prace remontowe- budowlane na zlecenie T. S.. Po zakończeniu prac na terenie N., T. S. rozliczył się za nie z pokrzywdzonym. Pokrzywdzony zabrał wszystkie swoje narzędzia które wykorzystywał

w pracy na terenie N.. Część prac remontowych w mieszkaniu małżonków S. wykonywał T. S.. W lutym 2016 roku T. S. zwrócił się do M. L. z prośbą o pożyczenie mu narzędzi które pokrzywdzony wykorzystywał do remontu mieszkania oskarżonego. M. L. zgodził się na powyższe. Oskarżony i pokrzywdzony nie ustalili daty zwrotu tych narzędzi. W związku z niewywiązaniem się z obowiązku zapłaty za wykonany remont, M. L. przesłał T. S. fakturę za usługę z prośbą o zapłatę. M. L. zwracał się również do oskarżonego o zwrot pożyczonych narzędzi. Wobec tego, że T. S. nie reagował na prośby dotyczące zwrotu pożyczonych narzędzi, M. L., pismem z dnia 12 grudnia 2016 roku wezwał go do zwrotu wymienionych szczegółowo narzędzi. Oskarżony skontaktował się z pokrzywdzonym, umówili się na spotkanie celem wyjaśnienia przedmiotowej sprawy. W dniu 29 stycznia 2017 roku doszło do spotkania pomiędzy oskarżonym a pokrzywdzonym, podczas którego ustalili, że niniejsza sprawa zostanie wyjaśniona w terminie 40 dni od podpisania tego oświadczenia.

Dowód: zeznania pokrzywdzonego M. L. k.- 80 odwr.- 83

wezwanie k.- 19- 20

T. S. nie zwrócił M. L. pożyczonych mu następujących narzędzi: młota udarowego wartości około 2500 zł, szlifierki kątovej wartości około 300 zł, odkurzacza przemysłowego wartości około 300 zł, wiertarki z mieszałdem wartości około 700 zł, zestawu poziomicy wartości około 300 zł, maszyny do płytek wraz z kuwetą do fugowania wartości około 450 zł, przedłużacza na bębnie wartości około 120 zł, drobnych narzędzi budowlanych wartości około 300 zł, wszystko o łącznej wartości około 4970 zł.

Dowód: zeznania pokrzywdzonego M. L. k.- 80 odwr. - 83

Faktury wraz z oferta indywidualną k.- 88- 103

W trakcie wyjaśnień złożonych w dniu 8 maja 2017 roku T. S. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, wyraził chęć dobrowolnego poddania się karze. Wyjaśnił, że zobowiązał się do przywiezienia do P.i zwrotu narzędzi należących do M. L.. Podał, że nie zabierał tych narzędzi, M. L. sam przywiózł jej do N. gdy wykonywał dla niego zleconą pracę. M. L. te narzędzia zostawił. Oskarżony oświadczył, że nie wiedział nawet, że pokrzywdzony je zostawił oraz ile ich było. M. L. nie zostawił żadnych narzędzi w jego miejscu zamieszkania. Oświadczył, że nie wywoził do N. żadnych nie należących do niego narzędzi. Narzędzia, które pozostawił L., przewoził celem ich zwrotu, jednak uległy one zniszczeniu wskutek wypadku samochodowego. Po jakimś czasie przekazał S. B. narzędzia które miał przekazać M. L., jednak do dnia dzisiejszego tego nie zrobił. Na rozprawie w dniu 13 lutego 2018 roku oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień. Po odczytaniu wcześniej złożonych wyjaśnień potwierdził ich treść, potwierdził ich treść, nie chciał odnieść się do rozbieżności między tym co zostało mu odczytane a stanowiskiem wyrażonym na etapie sądowym, wyraził chęć odpowiedzi na pytania swojego obrońcy. T. S. wyjaśnił, że M. L. wprowadził się do mieszkania przy Placu (...) lat temu. Są sąsiadami, drzwi w drzwi. W tym okresie objętym zarzutem M. L. pracował na jego zlecenie w N.. M. L. po raz pierwszy przyjechał do N. w styczniu 2016 roku. On przyjechał z narzędziami. Na terenie N. przebywał od stycznia do połowy kwietnia 2016 roku. Po tym okresie wrócił do P. Większość rzeczy zabrał ze sobą. Część zostawił. Miał wrócić do N., gdyż nie dokończył tego co zaczął. Pokrzywdzony więcej w N. się nie pokazał. On znalazł sobie inną pracę. Rozmawiał z M. L.. Narzędzia dojechały do P. S. B. przywiózł je do P. i nikomu nie przekazał. To może potwierdzić T. Z. zamieszkały w P., K. M.. Oskarżony oświadczył, że nie wie co się stało z tymi narzędziami. Wielokrotnie pisał sms-y, prosił go o zwrot. S. B. zamieszkuje w P.. T. S. nie zgodził się z wskazaną w akcie oskarżenia wartością narzędzi, które miał przywłaszczyć. Uważa, że jest to wartość nowych narzędzi a nie używanych. Podał, że rzeczywista wartość narzędzi to 50 % tego co jest wskazane w akcie oskarżenia. Jeśli chodzi o jego stosunki z M. L., to nigdy nie był z nim w konflikcie. W tej sytuacji jest jak jest. Miał jeszcze inne postępowanie sądowe. Między nimi jest jeszcze sprawa cywilna. Założył ją M. L.. Chodzi o niezapłacenie przez niego M. L. pieniędzy za remont jego mieszkania.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego T. S. k.- 51, 79 odwr.- 80

T. S. ma 49 lat, legitymuje się średnim wykształceniem, z zawodu jest kierowcą- mechanikiem pojazdów samochodowych. Oskarżony jest żonaty na jego utrzymaniu pozostaje 15- letnie dziecko. W/w prowadzi własną działalność gospodarczą w zakresie budownictwa z której uzyskuje około 1000- 1500 euro miesięcznie.

Dowód: dane osobopoznawcze k.- 79 odwr.

Oskarżony nie był dotychczas karany.

Dowód: dane o karalności k.- 77

Sąd rejonowy dokonał następującej oceny zgromadzonego materiału dowodowego i zważył co następuje:

Sąd, po przeprowadzeniu analizy wyjaśnień oskarżonego i skonfrontowaniu ich z pozostałymi zgromadzonymi w sprawie dowodami tak osobowymi jak i dokumentacyjnymi, bez nadawania któremukolwiek w nieuzasadniony sposób uprzywilejowanej pozycji nad innymi, uznał, że wyjaśnienia złożone przez T. S. w zakresie w jakim kwestionują zasadność stawianego mu zarzutu nie zasługują na przydanie im waloru wiarygodności. Dokonując powyższej oceny, sąd oparł się przede wszystkim na porównaniu wyjaśnień oskarżonego, zeznań pokrzywdzonego, analizie istniejących między nimi różnic i zestawieniu ich z zeznaniami pozostałych świadków i rzeczowym materiałem dowodowym. Odnosząc się do wyjaśnień T. S. nie może umknąć uwadze ich niekonsekwencja i zmienność w czasie w toku prowadzonego postępowania, przy jednoczesnym braku logicznego wytłumaczenia dla takiego stanu rzeczy. I tak, dla zobrazowania powyższej kwestii wskazać należy, iż oskarżony w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, wyraził wolę skorzystania z instytucji przewidzianej w art. 335 kpk, po czym na rozprawie w dniu 13 lutego 2018 roku- nie podając przyczyn- zmienił postawę i zakwestionował zasadność zarzutu. Podkreślenia również w tym miejscu wymaga, że oskarżony odnosząc się do „losów” narzędzi należących do M. L. nie jest konsekwentny, raz bowiem podał, że uległy one zniszczeniu wskutek wypadku samochodowego któremu uległ w dniu 13 sierpnia 2016 roku i taką właśnie informację przekazał pokrzywdzonemu próbującemu odzyskać swoją własność , innym razem wskazał, że za utratę tych narzędzi odpowiedzialny jest jego znajomy i jednocześnie pracownik- S. B., który na jego prośbę miał je przywieźć z N. do P. i przekazać pokrzywdzonemu, z czego ostatecznie nie wywiązał się. Powyższemu stanowisku stanowczo zaprzeczył S. B., wykluczając aby kiedykolwiek przywoził na prośbę oskarżonego jakieś narzędzia pokrzywdzonemu. Jedyne narzędzia, które przewoził na prośbę T. S., to była młotowiertarka, którą przekazał ojcu oskarżonemu. Wersji oskarżonego odnośnie zlecenia S. B. przewiezienia narzędzi należących do pokrzywdzonego z N. do kraju, nie uwiarygadniają również zeznania T. Z., który ostatecznie przyznał, że nie słyszał, żeby były jakieś ustalenia pomiędzy oskarżonym a S. B. w kwestii przewozu narzędzi dla pokrzywdzonego. Okoliczności w których T. S. wszedł w posiadanie narzędzi stanowiących własność M. L., zakres porozumienia pomiędzy nimi odnośnie wskazanych narzędzi, a więc pożyczania ich oskarżonemu na jego prośbę aby mógł wykonać prace remontowe w swoim mieszkaniu, wynikają ze spójnych i logicznych zeznań pokrzywdzonego. M. L. potwierdził, że na podstawie ustnej umowy z oskarżonym wykonywał remont jego mieszkania, usługi te świadczył przy wykorzystaniu swoich narzędzi. W trakcie wykonywania usługi na rzecz oskarżonego, na jego zlecenie wyjechał do N., gdzie przez jakiś czas pracował jako podwykonawca oskarżonego. Przy czym- wbrew stanowisku forsowanemu przez oskarżonego, wyjeżdżając z N. nie zostawił żadnych swoich narzędzi. Byłoby to zresztą nieuzasadnione, bowiem stanowią one nieodzowny element pozwalający na wykonywanie przez niego pracy a tym samym zarobkowanie. O tym jak istotne z punktu widzenia prowadzonej przez pokrzywdzonego działalności gospodarczej są te narzędzia, świadczy fakt, że M. L. dysponuje kompletem zapasowym, aby uchronić się przed sytuacjami związanymi z utratą któregokolwiek z nich. W tej sytuacji posiadając drugi komplet narzędzi pokrzywdzony mógł pozwolić sobie -bez uszczerbku dla prowadzonej przez niego działalności- na pożyczanie w ramach sąsiedzkiej przysługi narzędzi oskarżonemu celem umożliwienia mu wykonania prac remontowych w mieszkaniu. Tymczasem oskarżony, pomimo ustnych próśb, wezwań kierowanych przez pokrzywdzonego do zwrotu pożyczonych narzędzi, nie reagował na powyższe, poprzestając jedynie na zapewnieniu rozliczenia się. Dopiero wskutek pisemnego wezwania z dnia 12 grudnia 2016 roku T. S. zwrócił kilka drobnych narzędzi, zobowiązując się jednocześnie do wyjaśnienia sprawy w ciągu 40 dni. Pomimo tego nie wywiązał się z tego i nie zwrócił pokrzywdzonemu młota udarowego

wartości około 2500 złotych, szlifierki kątowej wartości około 300 złotych, odkurzacza przemysłowego wartości około 300 złotych, wiertarki z mieszadłem wartości około 700 złotych, zestawu poziomic wartości około 300 złotych, maszynki do płytek wraz z kuwetą do fugowania wartości około 450 złotych, przedłużacza na bębnie wartości około 120 złotych, drobnych narzędzi budowlanych wartości około 300 złotych. Stanowiące podstawę wskazanych ustaleń faktycznych zeznania M. L. w kontekście zgromadzonego materiału dowodowego zasługują na aprobatę. Odnosząc się do ich oceny nie można pominąć faktu, że zanim M. L. zdecydował się zwrócić o pomoc do organów ścigania, próbował odzyskać od oskarżonego narzędzia. Brak współpracy w tym zakresie po stronie T. S., swoistego rodzaju „zwodzenie” pokrzywdzonego co do ich zwrotu, spowodowały, iż M. L. złożył zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa. W tym stanie rzeczy, brak jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, że pokrzywdzony fałszywie pomawia oskarżonego. Wręcz przeciwnie gdyby nie swoistego rodzaju upór oskarżonego w zwrocie pożyczonych mu narzędzi (na czym najbardziej zależy pokrzywdzonemu), niniejsza sprawa nie została zgłoszona organom ścigania. Również wycena narzędzi przedstawiona przez pokrzywdzonego zasługuje na aprobatę. Jak wynika z jego zeznań, załączonej faktury, wskazane narzędzia były w bardzo dobrym stanie. Zostały zakupione w ciągu dwóch lat przed lutym 2016 roku, nie były naznaczone długim okresem eksploatacji. Zeznania D. S., B. L. mają znaczenie posiłkowe, uzupełniające przy dokonywaniu ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie. Mają one znaczenie ograniczone, gdyż każda z nich dystansuje się od okoliczności sprawy, wskazując, że to mężowie ustalali szczegóły remontu i współpracy.

W niniejszej sprawie problematyka ogniskuje się wokół zastosowania wobec oskarżonego trafnej, a więc adekwatnej i współmiernej do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu reakcji prawnokarnej na jego zachowanie, o czym poniżej.

W tym miejscu uczynić należy kilka uwag odnośnie istoty czynu z art. 284 § 2 kk. Sprzeniewierzenie polega na przywłaszczeniu rzeczy ruchomej, która została wcześniej sprawcy powierzona przez uprawnionego na mocy np. umowy najmu, użyczenia, przechowania. "Powierzenie to przeniesienie władztwa nad rzeczą na inną niż właściciel osobę, powiązane z ustaleniem określonego postępowania z rzeczą przez osobę ją uzyskującą i połączone z zastrzeżeniem konieczności jej zwrotu w przyszłości" (wyr. SA w Szczecinie z 27.2.2014 r., II AKa 15/14, Legalis). Może to być jakikolwiek stosunek prawny, nie ma też znaczenia forma powierzenia. Istotne jest to, że sprawca wykracza poza zakres praw, na których wykonywanie zgodził się uprawniony do rzeczy (por. Komentarz do art. 284 kodeksu karnego red. Grześkowiak 2018, wyd.5/Gałązka).

Analizując zgromadzony materiał dowodowy sąd uznał, iż oskarżony swoim zachowaniem polegającym na tym, że w okresie od lutego 2016 roku do 13 marca 2017 roku w P. z mieszkania nr (...) przy ul. (...) dokonał przywłaszczenia powierzonego mienia w postaci: młota udarowego wartości około 2500 zł, szlifierki kątowej wartości około 300 zł, odkurzacza przemysłowego wartości około 300 zł, wiertarki z mieszadłem wartości około 700 zł, zestawu poziomic wartości około 300 zł, maszynki do płytek wraz z kuwetą do fugowania wartości około 450 zł, przedłużacza na bębnie wartości około 120 zł, drobnych narzędzi budowlanych wartości około 300 zł - powodując łącznie straty w wysokości ok. 4970 zł na szkodę M. L., wyczerpał dyspozycję art. 284 § 2 kk

Inkryminowane zachowanie oskarżonego uznać należy za bezprawne i zawinione. T. S. dysponował możliwością zachowania się zgodnie z prawem, a mimo to nie dał posłuchu normom prawnym. Nie zachodziły przy tym żadne okoliczności wyłączające jego winę.

Wymierzając karę oskarżonemu sąd poczytał na jego korzyść dotychczasową niekaralność. Mając na uwadze powyższe, a także zważając, aby kara był współmierna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu oraz, aby realizowała cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do oskarżonego, a także potrzeby w zakresie prewencji ogólnej, sąd wymierzył T. S.	
---	--

karę grzywny w ilości 50 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 30 złotych. Wysokość stawki dziennej grzywny, sąd, ustalił w kontekście całokształtu okoliczności związanych z sytuacją materialną oskarżonego. Wprawdzie na utrzymaniu oskarżonego pozostaje małoletnie dziecko, jednakże w/w uzyskuje stały dochód z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej, który kształtuje się – wg oświadczenia T. S. na poziomie 1000- 1500 euro. Z uwagi na powyższe, sąd skalkulował wysokość jednej stawki dziennej na 30 złotych. W ocenie sądu, ilość 50 stawek dziennych jest adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu przypisanych oskarżonym, zaś wysokość jednej stawki dziennej określona na kwotę 30 złotych uwzględnia dyrektywy z art. 33 §3 kk.

Na podstawie art. 46 § 1 kk sąd zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody pokrzywdzonemu poprzez zapłatę na jego rzecz kwoty 4970 złotych.

W ocenie sądu, w świetle realiów przedmiotowej sprawy, orzeczona wobec oskarżonego kara jest adekwatna i współmierna tak do stopnia winy jak i stopnia społecznej szkodliwości czynu przypisanego w wyroku.

O kosztach postępowania sąd orzekł w oparciu o brzmienie art. 627 kpk w zw. z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U z 1983 r., Nr 49, poz. 223). W orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie sąd może zwolnić (nie ma obowiązku) oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, jeżeli istnieją podstawy do uznania, że uiszczenie ich byłoby dla niego zbyt uciążliwe ze względu na sytuację rodzinną majątkową i wysokość dochodów, jak również wtedy, gdy przemawiają za tym względy słuszności. Zachował swą aktualność pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w wyroku z dnia 5 lipca 1983 roku, (sygn. Rw 529/83, OSNKW 1-2/1984/21) mówiący, iż zwolnienie od kosztów postępowania za którąkolwiek instancję jest fakultatywne i ocenne, co obliuguje sąd do wskazania występujących w sprawie okoliczności, które stanowią podstawę ustalenia, że uiszczenie kosztów postępowania byłoby zbyt uciążliwe ze względu na sytuację rodzinną, majątkową i wysokość dochodów. Odnosząc się do sytuacji materialnej i osobistej oskarżonego zauważyć należy, iż w/w uzyskuje stałe regularne dochody z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. Reasumując, w

świetle okoliczności przedmiotowej sprawy, możliwości finansowych oskarżonego, ocenionych w kontekście jego sytuacji osobistej, przy uwzględnieniu wysokości zasądzonych należności, zasadnym jest obciążenie oskarżonego kosztami postępowania. Z tych wszystkich względów orzeczono jak w sentencji wyroku.